

सितसर्पम् । कुङ्कुमागुहकपूरमदनं रोचनं तथा ।
चन्दनञ्च तथा मांसमेलं कुठं तथैव च । कर्पूरपत्र
चण्डञ्च जलं न्यासकाम्बुदम् । शैलेयं बदरं जातो
पत्रपुष्पे तथैव च । काष्ठशकं तथा पुष्पां देवीं पर्णकमेव
च । वचां धात्रीं समञ्जिठां तुरपकं मङ्गलाष्टकम् ।
दूर्वां मोहनिकां भद्रां शतमूर्तीं शतावरोम् । पर्णालीं
सरलां सुद्रां सहदेवीं गजाङ्गुशाम् । पूर्णकोषं
सितां पाठां गुह्यां सुरसिकालसौ । व्यासकं गजदन्तञ्च
शतपुष्पां पुनर्णवाम् । ब्राह्मीं देवीं शिवां रुद्रां सर्वस-
न्धानिकां तथा । समाहृत्य शुभानेतान् कलसेषु
निधापयेत् । कलसस्य यथा देवान् विधिं शम्भुं
गदाधरम् । यथाक्रमं पूजयित्वा शम्भुं सुखतया
यजेत् । प्रासादेन तु सन्नेष शम्भुतन्त्रेण शङ्करम् ।
प्रथमं पूजयेन्मध्ये नानानैवेद्यदेवैः ।
सर्वकर्म्मोपयोगिकलसस्यापनविधिः रुद्रकले दर्शितो यथा
ओं भूरसीतिमन्त्रेण मण्डलात्पूर्वस्थां दिशि भूमिस्पर्शः ।
ओं ओषधयः समन्तेति तत्र धान्यपुञ्जीकरणम् । ओं
चित्तिर्मा पुनात्विति सप्रभिर्हर्मपवित्त्रैः कलसपवित्री-
करणम् । ओं आजिघ्रेति धान्यपुञ्जोपरि कलसस्यापनम् ।
ओं स्थिरोमवेति स्थिरीकरणम् । ओं मही द्यौरिति जलेन
कलसपूरणम् । ओं या ओषधीरिति तत्र सर्वौषधिप्र-
क्षेपः । ओं द्रीहयश्च म इति धान्यम् । ओं हिरण्य-
गर्भ इति हिरण्यम् । ओं अश्वत्थेव इति पञ्च पल्लवान् ।
ओं काण्डाकाण्डादिति दूर्वाः । ओं सोनाष्टयैति
पञ्च सप्त वा रुद्रश्च दापयेत् । ओं धान्यमसीति पूर्णपात्रे
धान्यनिधानम् । ओं पूर्णाद्वीति तस्यैव पूर्णपात्रस्य कलसो-
परिनिधानम् । ओं याः फलिनीरिति पूर्णपात्रे नारि-
केलादिफलस्यापनम् । ओं सुजात इति वासोयुग्मेन वास-
सा वा पवित्रेण वा कलससंवेष्टनम् । ततः कलसे गङ्गाद्या-
वाहनम् “इमं मे गङ्गे ! यद्यने ! सरस्वति ! सिताऽसिते
सरितौ ! पायका नः सरस्वती । ओं अश्ववतीर्गोमतोः ।
ओं पञ्चनदाः । ओं “प्रपद्ये वरुणं देवं यादसांपतिमीश्वरम् ।
याचितं देहि मे तीर्थं सर्वपापापनुत्तये” । ओं “गङ्गे ! त्वं
सर्वतोऽयानामाश्रयोऽसि यतस्ततः । यजमानाभिषेकार्थमेहि
पापं विनाशय” । “तापनि ! यद्यने ! देवि ! त्रिषु
लोकेषु विद्यते ! यजमानाभिषेकार्थमेहि पापं विनाशय ।
सरस्वति ! नमस्तुभ्यं महेश्वरि ! हरिप्रिये ! । यजमाना-
भिषेकार्थमेहि पापं व्यपीह वै” इति सन्त्रैः ओं कल-

सस्य सुखे विष्णु रित्यादिकैः प्रसन्नोभव सर्वदेत्यन्तर्भवन्त्रै-
चावाहनम् । ओं मनोजूतिरितिमन्त्रान्ते “कलस ! सुप्र-
तिष्ठितोभवेति प्रतिष्ठा । ततो गन्धादिभिः कलसपूजनम्” ।

अत्र प्रतीकमात्रं प्रदर्शितम् समग्रमन्त्राच्च सत्
कृतकसादानादिपद्धतौ २२ पृष्ठादौ ज्ञेयाः ।
अत्र शास्त्रभेदात् सन्त्रभेदास्तु तत्तदुपन्येऽवधेयाः
नवरात्रे कलसस्यापने विशेषः निःषिञ्चो यथा ।
भार्गवार्चनदीपिकायां देवीपुराणे “त्वाद्रवैष्टितियुक्ता
चेत् प्रतिपन्नाम्बिकार्चने । तयोरन्ते विधातव्य कल-
सारोपणं युहेति” । चित्तावैष्टितियुतापि द्विती-
याश्रया चेत् सैव आहोत्युक्तं दुर्गोत्सवे । “भद्रान्विता चेत्
प्रतिपत्तु लभ्यते विश्वयोगैरपि सङ्गता सती । सैवा-
पराङ्गे विबुधैर्विधेया स्त्रीपुत्रराज्यादिविष्टिहेतरिति” ।
यदा तु वैष्टित्यादिपरिहारेण प्रतिपत्तु लभ्यते ।
तदोक्तं तत्रैव कात्यायनेन । “प्रतिपद्याम्बिने मावि
भवेत् वैष्टितिचित्तयोः । आद्यापादौ परित्यज्य प्रारम्भ-
वरात्कमिति” । भविष्येऽपि चित्तावैष्टितिसंपूर्णा-
प्रतिपत्तेरुपेक्षेनैव । त्याज्या अंशास्त्यज्यास्त्यास्तुरीये-
ऽंशे तु पूजनमिति” । रुद्रयामलेऽपि “वैष्टितौ पुत्र
नाशः स्थाञ्जित्वायां धननाशनम् । तस्माच्च स्थापये-
त्कुम्भं विद्यायां वैष्टितौ तथा । संपूर्णा प्रतिपद्देव !
विद्यायुक्ता यदा भवेत् । वैष्टित्या वापि युक्ता स्थाप्यदा
मध्यन्दिने रवौ । अभिजित्तु सुहूर्त्तं यत्तत्र स्थापनमिष्यते” ।
“इदं कलसस्यापनं रात्रौ न कार्यम् । “न रात्रौ स्थापनं
कार्यं न च कुम्भाभिषेचनमिति” मातृसोक्तेः “भास्क-
रोदयमारभ्य यावत्तु दश नाडिकाः । प्रातः काल
इति प्रोक्तः स्थापनारोपणादिषु” इति विष्णुधर्मोक्तेश्च ।
रुद्रयामले “ज्ञानं साङ्गलिकं कृत्वा ततो देवीं
प्रपूजयेत् । शुभाभिर्भुक्तिभाभिश्च पूर्वं कृत्वा तु वेदि-
काम् । यवान् वै वापयेत्तत्र गोधूमैश्चापि संयुतान् ।
तत्र संस्थापयेत्कुम्भं विधिना सन्त्रपूर्वकम् । सौवर्ण्यं
राजतं वापि तान् मृत्पदमेव वेति” । “कलसं
जलसंभृतं पुरः” नैष० ।

कलसि स्त्री केन लसति लस-इत् । ? षटे २४अ-
पर्याञ्च (चाकुलिया) हेम० । हृदिकारान्तत्वात् वा ङीप्
कलसीत्युभयत्र “अलम्बितकसं शङ्कुलोकलसीकं रश्-
यज्ञोचत” नैष० ।

कलह पुंन० कलं कामं हन्त्यत्र हन-वा० आधारे इ । अर्ह-